

ת"פ 43480/01/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד פזית ברקת, גל ברקת, צביאל בלנק, הנאשמים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43480-01-15 מדינת ישראל נ' ברקת ואח'
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל

נגד

1. פזית ברקת
ע"י ב"כ עו"ד מאיה סטול
2. גל ברקת
ע"י ב"כ עו"ד סנדי ליפשיץ
3. צביאל בלנק - הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד שרון קופפר

הכרעת דין

בפתח הדברים, מודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם 2 מעבירת העלבת עובד ציבור ועל זיכוי הנאשם 3 מעבירת הכשלת שוטר.

רקע

1. כתב האישום מייחס לנאשמים עבירות כנגד שוטרים, כדלקמן:

הנאשמת 1 - תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
בכתב האישום צוינה הוראת חיקוק שגויה, א.ק.א.; העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין;
שימוש בכוח למניעת מעצר לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב),
תשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ").

הנאשם 2 - הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; העלבת עובד ציבור לפי
סעיף 288 לחוק העונשין; שימוש באיומים למניעת מעצר לפי סעיף 47 (א) לפסד"פ.

הנאשם 3 - שימוש בכוח למניעת מעצר לפי סעיף 47 (א) לפסד"פ; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף

עמוד 1

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 04.07.2014 בשעה 02:00 לערך, הגיע צוות שוטרים לרחוב קינמון בבת ים בעקבות תלונה על קטטה. בנסיבות אלה, ניגש השוטר רומן ישראלוב (להלן: "השוטר רומן") אל הנאשם 2 אשר צעק והשתולל, שאל אותו מדוע הוא עצבני תוך שהניח יד על גבו. הנאשם 2 דחף את השוטר רומן והתקרב לעברו כשידיו מאוגרפות. בהמשך, בעת שהשוטר רומן הוביל את הנאשם 2 לניידת, הודיע השוטר אנדריי פוטמקין (להלן: "השוטר אנדריי") לנאשם 2 כי הוא עצור. בתגובה, איים עליו הנאשם 2 במילים "תעזוב לי את היד, שוטר מניאק, אני אגמור אותך". בהמשך, ניסתה הנאשמת 1 למשוך בכוח את הנאשם 2 מידי השוטר אנדריי, אשר התרחק איתו תוך שהנאשם 2 משתולל ומנסה לתקוף את השוטר אנדריי במכות אגרופ. בהמשך, אזק השוטר אנדריי את הנאשם 2 והשכיבו על הארץ. בנסיבות אלה קפץ הנאשם 3 על הנאשם 2, נשכב על גבו, צעק לשוטר אנדריי "תעזוב אותו" וניסה למשוך ממנו את הנאשם. השוטר תומר גרין (להלן: "השוטר תומר") ניסה לעצור את הנאשם 3, אשר ניסה להשתחרר מאחיזתו.

בהמשך, סטרה הנאשמת 1 לשוטר רומן בעינו, ולאחר שהשוטר רומן הודיע לה כי היא עצורה והובילה לניידת - נשכה הנאשמת 1 את ידו הימנית. בנסיבות אלה, תקפה בתה הקטינה של נאשמת 1 את מתנדבת המשטרה כוכבית גנג'יאן (להלן: "המתנדבת כוכבית"), ובתגובה משך אותה השוטר רומן אל עבר ניידת משטרה. בתגובה, תקפה הנאשמת 1 את השוטר רומן במכות ובסטירות. לאחר שהשוטר רומן הכניס את הקטינה לניידת המשטרה, נשכבה הנאשמת 1 מתחת לניידת וצעקה כי ישחררו את בתה, כי לא תזוז משם וכן החלה לזחול אל מתחת לניידת. בהמשך, בעת שהנאשם 2 הובל לניידת אל תחנת המשטרה וכן בעת היותו בתחנה, העליב שוטרים בכך שאמר להם: "אתם זבל, בגללכם חטפו את הנערים היהודים". הנאשמת 1 העליבה את השוטר ראובן פרץ (להלן: "השוטר ראובן") בעת היותם בתחנת המשטרה בכך שצעקה לעברו: "אני חנין זועבי 2 אתה הומו קוקסינל, אני אזיין אותך אני חולת נפש אי אפשר לעשות לי כלום", "הלוואי והילד שלך ימות היום ואם לא נולד לך אז שלא יהיו לך ילדים לעולם".

3. הנאשמים כפרו במיוחס להם, ולפיכך נשמעו ראיות.

במהלך פרשת התביעה, נשמעו עדויותיהם של השוטרים ראובן פרץ, הילה נשיא, השוטר רומן, השוטר תומר, והשוטר אנדריי. בנוסף, במהלך פרשת התביעה הוגשו מסמכים שונים ובהם הודעות הנאשמים, דו"חות פעולה ומעצר של השוטרים.

במהלך פרשת ההגנה העידו הנאשמים, וכן הוגשו כתבי ערובה מעת שחרורם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען, כי יש לאמץ את עדויות השוטרים אשר תועדו בדו"חות הפעולה שהוגשו, הנתמכים בהודאות חלקיות של הנאשמים בהודעותיהם במשטרה וכן בגרסאותיהם בעת עדותם בבית המשפט. ב"כ המאשימה הוסיף, כי גם אם ימצא בית המשפט פגם כלשהו בפעולות השוטרים, אין למצוא בכך

משקל מכריע למול האינטרס הציבורי בנסיבות האירוע.

5. ב"כ הנאשמים טענו כי יש להורות על זיכויים. עיקר טיעוניהן התייחסו לאי חוקיות עיכוב הנאשמים ומעצרם, כל נאשם בהתאם לפרטים הרלוונטיים לגביו, ולסתירות בין גרסאות עדי התביעה. ב"כ הנאשמים הוסיפו מספר טיעונים נוספים, בהתאם למיוחס לכל נאשם ונאשם, אליהם אתייחס בהמשך.

דין והכרעה

בחינה עובדתית

6. בעת עדות השוטרים בבית המשפט, כארבע שנים לאחר האירוע, התברר מיד כי אינם זוכרים דבר ומתייחסים לדברים שנכתבו על ידם בדו"חות הפעולה בלבד:

השוטר ראובן העיד כי אינו זוכר את האירוע (עמ' 21 ש- 9 לפרוט'), ותשובותיו התבססו אך ורק על הכתוב בדו"ח שערך (כגון בעמ' 23 ש- 3-4, ש- 33-34 לפרוט'); השוטר רומן העיד, "אני לא זוכר את האירוע, זה היה לפני 4 שנים" (עמ' 36 ש- 14 לפרוט'), ובהמשך אישר כי אינו זוכר "כלום מהאירוע" (עמ' 37 ש- 27-28 לפרוט'); השוטר אנדריי העיד שדבריו בבית המשפט מבוססים על דו"ח הפעולה שכתב לאחר האירוע (עמ' 47 ש- 34 - עמ' 48 ש- 1 לפרוט'), וכן ש"אני זוכר רק לפי הדוח" (עמ' 48 ש- 4 לפרוט'); באופן דומה העיד השוטר תומר בהתבסס על הדו"ח שערך בלבד (כגון בעמ' 60 ש- 9, עמ' 61 ש- 26, ש- 31, עמ' 62 ש- 3, עמ' 63 ש- 1-4 לפרוט').

השוטרים זיהו את הדו"חות ככאלה שנכתבו על ידם, גם במקרה בו הדו"ח לא נחתם בסופו (השוטר רומן - עמ' 36 ש- 27 לפרוט'). ראו את הסברו שאינו מותיר ספק לגבי כך שהדו"ח נכתב על ידו, בעמ' 45 ש- 26-34 לפרוט').

מדובר בהתנהלות מוכרת, סבירה והגיונית, בעת עדות שוטרים בבית המשפט ביחס לאירועים אשר התרחשו שנים קודם לכן. מהלך פעילותם של שוטרים, בוודאי שוטרי סיור ובילוש הנתקלים באירועים רבים מידי יום, אינו מאפשר זכרון של אירועים שאינם חריגים לפעילותם. בשל קושי זה, דו"חות הפעולה ומזכרים שנכתבו בסמוך לאירוע, הוגשו והתקבלו במסגרת כלל "הקפאת הזכירה שבעבר" (ת/1, ת/6, ת/7, ת/9, ת/11, ת/15 - להלן: "דו"חות הפעולה"):

"מאחר שמדובר בדו"חות הנערכים על ידי שוטרים כחלק מפעילותם השוטפת, ואשר הם נדרשים להעיד עליהם בדרך כלל זמן רב לאחר עריכתם, הרי שעצם הצגת המסמך בפניהם אין בה בדרך כלל כדי לרענן את זכרונם ועדותם מתמצית לאישור טיבו של המסמך ודרך עריכתו. לפיכך, עדותם נופלת על פי רוב אל בין גדריו של כלל "הקפאת הזכירה שבעבר"

(בג"צ 3209/06 סמיר שורפי נ' בית משפט מחוזי בתל אביב (17.4.2006)). ראו עוד לענין זה, וכן המשקל המשמעותי שיש לתת לדו"חות הפעולה, רע"פ 9298/11 אילון כהן נ' מדינת ישראל, (20.12.2011) פסקה ח'.

עדויות השוטרים בבית המשפט, אשר שבו והיפנו לדו"חות הפעולה ובתשובותיהם ניסו לפרש ולבאר את הנכתב בהם, מחדד ומדגיש את הצורך להתבסס על דו"חות אלה. למעשה, אף טיעוני ב"כ הנאשמים בסיכומיהם, התבססו ברובם על הנכתב בדו"חות הפעולה. לפיכך, ובהעדר כל ראיה בעלת משקל לפיה אין לתת אמון בדברים שנכתבו בהם, אני מוצא כי יש לבחון את דו"חות הפעולה של השוטרים רומן, אנדריי, תומר והמתנדבת כוכבית, כתשתית לקביעת ממצאים עובדתיים. באופן דומה, לא מצאתי כל מקום לספק בדבר זהות המעורבים השונים, בהתאם לפרטים המזהים שנכתבו בדו"חות הפעולה בסמוך.

7. דו"חות הפעולה פירטו את ההתרחשות במהלך האירוע, כל שוטר בהתאם לנקודת המבט בה נמצא באותו שלב, בהתאם למיקומו ולפעולה בה נקט. יש להדגיש תחילה את הרקע והגעת השוטרים למקום: השוטרים הוזעקו למקום בעקבות קריאה לגבי קטטה בין עשרה מעורבים. השוטר רומן תיאר, כי עם הגיעו למקום "**הבחנתי במספר גדול של גברים ונשים צהירים**" (ת/6). השגיאה במקור - א.ק.). בהמשך, מתיאור ההתרחשות במקום עולה, כי מדובר היה במספר מוקדים של אירוע אלים, ובהם אנשים רבים: הנאשם 3 אשר דימם מרגלו ובכה, הנאשמת 1 שניגשה אליו, הנאשם 2 אשר צעק וניסה להגיע בכח אל שוטרים שדיברו עם הנאשם 3, שלושה אנשים שאחזו בו בכח, בנות רבות שנקטו באלימות כלפי השוטר רומן והמתנדבת כוכבית (ת/6); השתוללות של חבורת אנשים (ת/15); התקהלות בני נוער (ת/11); מספר גברים ללא חולצות ומספר נשים (ת/9). דו"חות הפעולה פירטו אף את התנהלות כל שוטר בהקשר של התרחשות מסוימת באותו אירוע, למול מעורבים כאלה ואחרים. אין לצפות לכך שכל דו"ח פעולה יפרט את כל שהתרחש באירוע, למול כל מעורב בו, אלא לתיאור של הדברים בהם הבחין כותב הדו"ח ונטל בהם חלק.

8. לאחר עיון מעמיק בדו"חות הפעולה, לא מצאתי הבדלים העולים כדי "סתירה" או "שקרים", כפי שטענו ב"כ הנאשמים. הדו"חות, אשר נכתבו על ידי שוטרים מצוותים שונים, שזורים בהתרחשויות האירוע, משתלבים היטב זה בזה וכל דו"ח תומך בהתייחסות הדו"ח האחר, עד כדי מכלול המציג תמונה עובדתית שלמה וברורה, כפי שיפורט להלן בהתאם לסדר ההתרחשויות:

השוטר רומן תיאר, כי בעת שהגיע למקום הבחין בנאשם 3, ללא חולצה ומדמם מרגלו, ניגש ושאל אותו האם הכל בסדר, נענה בחיוב תוך בכי, והזמין אמבולנס על אף שהנאשם 3 לא היה מעוניין בכך. לאחר מספר דקות, הגיע למקום צוות בילוש עם השוטר אנדריי (ת/6). השוטר אנדריי פירט, כי כשהגיע למקום הבחין בנאשם 3 ללא חולצה ומדמם מרגליו, וכן כי במקום כבר היתה ניידת משטרה. הנאשם 3 מסר לו תחילה כי נפל ממדרגות, אך בהמשך אמר שדקרו אותו וכי הוא יודע מי עשה זאת (ת/9). אף השוטר רומן ציין בדו"ח הפעולה, כי בעת שהשוטר אנדריי הגיע למקום, הנאשם 3 אמר כי דקרו אותו (ת/6). לאחר ששמע זאת, ניגש השוטר רומן לכיוון רחוב סמוך, שם הבחין בנאשם 2 לובש חולצה לבנה, כשהוא עצבני ומנסה להגיע אל השוטרים המדברים עם הנאשם 3, תוך צעקות "איפה הבן זונה הזה", כאשר שלושה אנשים מחזיקים אותו בכח (ת/6). אף השוטר אנדריי תיאר, כי לאחר שהנאשם 3 ציין שנדקר, הוא הבחין בשוטר רומן ניגש לבחור צעיר שלבש חולצה לבנה (ת/9). השוטר רומן תיאר כי שאל את הנאשם 2 מדוע הוא עצבני והניח את ידו מאחורי גבו על מנת להוציאו מהאנשים שאחזו בו, ובתגובה דחף אותו הנאשם 2 עם ידו הימנית והתקרב לעברו כשידיו קפוצות לאגרופים. השוטר רומן ציין שדחף את הנאשם 2 באמצעות אגרוף ידו הימנית, אחז בידיו והובילו לכיוון הניידת, אך בנות רבות התנפלו עליו והחלו להרביץ לו. בשלב זה, צוות הבילוש לקח ממנו את הנאשם 2 (ת/6). השוטר אנדריי

ציין בדו"ח, באופן דומה, כי הבחין בנאשם 2 דוחף את השוטר רומן באזור החזה, השוטר רומן מנסה לאחוז בידיו אך הנאשם 2 הזיז וניסה לתקוף את רומן עם ידיו המאוגרפות לכיוון פניו, מבלי שפגע בו. בשלב זה תיאר כי אחז בעצמו בידי הנאשם 2 תוך שאמר לו **"משטרה! אתה עצור, אל תתנגד!"**, אך הנאשם 2 צעק לעברו **"תעזוב לי את היד, שוטר מנייק, אני אגמור אותך!"**, והמשיך לנסות להשתחרר מהאחיזה (ת/9). בהתחשב בריבוי המעורבים במקום, איני מוצא לייחס משקל לכך שהשוטר אנדריי לא תיאר כי השוטר רומן הותקף על ידי בנות במקום, זאת בשלב בו עסק למעשה במעצרו של הנאשם 2. בהמשך, תיאר השוטר אנדריי כי הנאשמת 1 ניסתה ביחד עם בנות נוספות וגברים למשוך את הנאשם 2 ממנו. השוטר אנדריי התרחק לכיוון הניידת עם הנאשם 2 אשר המשיך להשתולל וניסה לתקוף אותו במכת אגרופ. בשלב זה, הוריד את הנאשם 2 ארצה עם פניו לכיוון הקרקע, העביר את שתי ידיו מאחורי גבו, אזק אותו ושם את ברכו על גבו (ת/9). השוטר רומן המשיך בדו"ח שלו בתיאור המתרחש איתו, כאשר בשלב בו הותקף על ידי בנות ולאחר שהנאשם 2 נלקח על ידי איש בילוש (אנדריי), הגיעה למקום ניידת נוספת עם המתנדבת כוכבית, אשר ניגשה לכיוונו וניסתה לסייע לו. בשלב זה, הנאשמת 1 ניגשה אליו וסטרה לו בסמוך לעינו. בתגובה, ציין השוטר רומן כי תפס אותה, צעק לה שהיא עצורה בגין תקיפת שוטר, וניסה להכניסה לניידת, אך הנאשמת 1 נשכה את ידו (ת/6). השוטר אנדריי תיאר שלב זה, כי לאחר שאזק את הנאשם 2 ראה שהשוטר רומן הותקף על ידי הנאשמת 1, ניסה לעצור אותה אך היא התנגדה לו (ת/9). גם ביחס לתיאור זה, לא מצאתי לקבל את טענת ההגנה כי יש לראות סתירה או קושי בכך שהשוטר אנדריי לא תיאר "סטירה" אלא הסתפק בציון שהנאשמת 1 "תקפה" את השוטר רומן. דו"ח הפעולה של השוטר אנדריי בהחלט מתאר התרחשות דומה לזו שתיאר השוטר רומן, לרבות את נסיון מעצר הנאשמת 1 בעקבות תקיפת רומן והתנגדותה לכך, גם אם לא פירט את אופי התקיפה. יש לשוב ולהפנות לאופיו הסוער של האירוע רב המשתתפים, ולכך שהשוטר אנדריי עסק באותו שלב במעצרו של הנאשם 2. השוטר רומן המשיך ותיאר בדו"ח הפעולה, כי בשלב בו ניסה להכניס את הנאשמת 1 לניידת, שמע צעקה וכשסובב את ראשו הבחין בתקיפת המתנדבת כוכבית על ידי מספר בנות, אחת מהן בתה של הנאשמת 1. השוטר רומן ציין כי עזב את הנאשמת 1 וניגש לסייע לכוכבית. כשהצליח להגיע אליה, תפס בזו שתקפה אותה ומשך אותה לכיוון הניידת. מדובר בבתה של הנאשמת 1, אשר שבה ותקפה בסטירות ובמכות את השוטר רומן בעת שניסה להכניס את בתה לניידת (ת/6). המתנדבת כוכבית, תיארה כי כשהגיעה למקום הבחינה בהשתוללות של אנשים, ובנאשם 3 פצוע ברגלו. בשלב זה הגיעה לעברה חבורת בנות אשר החלו לתקוף אותה במשיכות שער ואף בקריעת חולצתה. בשלב זה צעקה לעזרה, והשוטר רומן אשר בא לסייע לה הותקף אף הוא (ת/15). גם במקרה זה, בהתחשב בהתרחשות הנסערת ובכך שהמתנדבת כוכבית הותקפה על ידי מספר בנות, איני מוצא כרסום בדו"ח השוטר רומן בכך שהמתנדבת כוכבית לא ציינה כי הבחינה בתקיפתו על ידי הנאשמת 1.

השוטר רומן תיאר בדו"ח את המשך התנהלות הנאשמת 1, אשר נשכבה מתחת לניידת וצעקה שלא תזוז עד שישחררו את בתה, כפי שמפורט בעובדות כתב האישום.

זירת התרחשות אחרת, נמשכה לגבי הנאשם 2, תוך מעורבות של הנאשם 3. השוטר תומר תיאר בדו"ח הפעולה, כי הנאשמים 2 ו-3 דחפו והשתוללו, ואילו הוא תפס את הנאשם 3 ביחד עם אחד הבלשים, והודיע לו שהוא עצור. כשהוביל אותו לניידת, הנאשם 3 החל להתפרע ולדחוף, נאחז בנאשם 2 אשר היה אזוק על הארץ, ולא היה מוכן לשחרר את אחיזתו. לכן נאלץ אחד הבלשים להשתמש בגז פלפל על מנת לשחרר את ידיו (ת/11). השוטר אנדריי תיאר שלב זה באופן דומה, כי לאחר שאזק את הנאשם 2, השוטר תומר ניסה להשתלט על הנאשם 3 ולפתע קפץ הנאשם 3 על הנאשם 2, נשכב על גבו וצעק "תעזבו אותו", אחז בידיו וניסה למשוך

אותו מהשוטר אנדריי. בשלב זה צעק הנאשם 2 "אתה שובר לי את היד", והשוטר אנדריי הבחין כי השוטר תומר אינו מצליח להשתלט על הנאשם 3 אשר התנגד למעצרו. השוטר אנדריי פירט כי הזהיר את הנאשם 3 שיאלץ להשתמש בגז פלפל כנגדו אם לא יחדל להתנגד, ואף ניסה להדוף אותו באמצעות רגלו, אך ללא הצלחה. בשלב זה, עשה שימוש בגז פלפל כנגד הנאשם 3 (ת/9). לאחר השימוש בגז הפלפל, תיאר השוטר אנדריי בדו"ח הפעולה כי הנאשם 3 הפסיק להתנגד ונכבד על ידי השוטר תומר, ואילו הוא הודיע לנאשם 2 על מעצרו בגין חשד למעורבות בקטטה, איומים, התנגדות למעצר ותקיפת שוטר. בהמשך דו"ח הפעולה, פירט השוטר אנדריי את הדברים שאמר כלפיו הנאשם 2 בדרכם אל תחנת המשטרה וכן בתחנה, כפי שפורט בעובדות כתב האישום.

השוטר ראובן פירט את הדברים שנאמרו לו על ידי הנאשמת 1 בתחנת המשטרה (ת/1).

9. דו"חות הפעולה פורטו על ידי באריכות, על מנת להצביע על האופן בו הם משתלבים זה בזה, גם כאשר אחד השוטרים לא הבחין במדויק באופן תקיפתו של שוטר אחר, או כלל לא הבחין בחלק מסויים של המקרה, או כשקיים פער מסויים בין הדו"חות לגבי שלב התרחשות כלשהו. אופי האירוע מהווה הסבר למעלה ממספק להבדלים אלה, אשר אינם פוגעים במשקל שיש לתת לכתוב בדו"חות הפעולה. בהתחשב באופיו הדינמי והמתמשך של האירוע רב המשתתפים, לא ניתן לצפות כי כל עד יעיד באופן מדויק לגבי כל נקודה ונקודה במהלכו.

גרסאות הנאשמים, החל מדו"חות המעצר, דרך חקירתם תחת אזהרה במשטרה, ועד לעדויותיהם בבית המשפט, אינן מכרסמות בעוצמת דו"חות הפעולה, אלא מחזקות את האמור בהם, כמפורט להלן.

הנאשמת 1 נמנעה בהודעתה תחת אזהרה מלהתייחס לאלימות שיוחסה לה, וכשנשאלה באופן מפורש לגבי אופי האלימות שנטען על ידי השוטר רומן, ענתה כי אינה זוכרת (ת/13, ש- 18-21, 28-29). באופן דומה, גם בבית המשפט הנאשמת 1 לא הכחישה את המיוחס לה, אף כשנשאלה שוב לגבי תקיפת שוטרים (עמ' 71 ש- 30-34, עמ' 72 ש- 34 לפרוט'). הנאשמת הבהירה כי העובדה שאינה זוכרת אלימות מצידה אינה מעידה על כך שהדבר התרחש, אלא שאינה זוכרת. בבית המשפט, לאחר שציינה כי אינה זוכרת, התפתחה עדותה, ובמהלך חקירתה הנגדית החלה להכחיש מפורשת תקיפת שוטרים על ידה (עמ' 73 ש- 30, עמ' 74 ש- 24 לפרוט'). הסברה של הנאשמת 1 להבדלים אלה בהתייחסותה, אינו מניח את הדעת: **"לשיגעון יש מלא כיוונים. אמרתי שאני לא זוכרת, לא קרה. לא קרה, סליחה"** (עמ' 73 ש- 32 לפרוט'). אותו "שגעון", לגביו טענה אף ב"כ הנאשמת 1 בסיכומיה, לא מצא תימוכין בחוות הדעת הנפשית שניתנה בעניינה, בכל הקשור לשנים האחרונות. בנוסף, לצד ה"שכחה" ביחס לעבירות האלימות שיוחסו לה, זכרה הנאשמת 1 פרטים אחרים: כך, זכרה שבנה דימם בברכו וביקשה ממנהל המקום נייר כדי לעטוף את רגלו; כך, זכרה שירדה מהמועדון בו חגגו והבחינה במעצר בתה; וכך, אישרה כי נשכבה מתחת לניידת על מנת למנוע את הנסיעה עם בתה (ת/13). בנוסף, הנאשמת הודתה כי קיללה את השוטר ראובן, ואף פירטה אילו מילים אמרה, תוך תיקון לפיו אמרה כי "יזיינו אותי" ולא שהיא "תזיין אותי" (ת/2 ש- 8, עמ' 69 ש- 28-32, עמ' 70 ש- 15-23 לפרוט'). אותה שכחה סלקטיבית מוצאת ביטוי אף בפרטי בן זוגה באותה תקופה, שלדברי הנאשם 3, בפני השוטרים שהגיעו למקום, פצע אותו (עמ' 75 ש- 11-15 לפרוט').

הנאשם 2 סבל משכחה דומה, הן בעת חקירתו במשטרה והן בעת עדותו בבית המשפט, לגבי כל המגע שהיה בינו לבין השוטרים, תוך ציון שאינו זוכר דבר (ת/14 ש- 11-18, עמ' 84 ש- 16 לפרוט'). לצד זאת, זכר פרטים כגון שתיית אלכוהול באירוע, מספר משוער של האנשים שהיו (עמ' 85 ש- 8-15 לפרוט'), ואף הרחיב מעט כשציין שזכר כי ניסה "להפריד" בעת איזוקם של הנאשם 3 ואחותו הקטנה (עמ' 85 ש- 30 לפרוט'). הנאשם 2 לא שלל את דברי השוטרים ביחס למעשיו, ושב על טענתו כי אינו זוכר (עמ' 86 ש- 8-16 לפרוט').

הנאשם 3 לקה אף הוא בשכחה, מיד לאחר המקרה, ובעת חקירתו במשטרה לא זכר כיצד נפצע ברגלו (ת/3 ש- 15), לא זכר אמירות שונות לשוטרים (ת/3 ש- 19-25), אך זכר כי לא תקף שוטר (ת/3 ש- 18). בבית המשפט העיד כי אינו זוכר דבר (עמ' 78 ש- 1, עמ' 80 ש- 31, עמ' 81 ש- 1-5 לפרוט'), וכשעומת עם חלקו באירוע כפי שעלה מדו"חות הפעולה, השיב ש"אולי זה מה שעשיתי אני לא זוכר" (עמ' 78 ש- 23 לפרוט').

למעשה, כל הנאשמים לא שללו את המיוחס להם, ולא פירטו מה היה חלקם באירוע.

לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשמים לגבי שוטרים נוספים שהיו בזירת האירוע ולא כתבו דו"חות פעולה, וכן חוסר של קלטת מתעדת את התנהלות הנאשמת 1 בתחנת המשטרה, לגביה העיד השוטר ראובן. אכן, ניתן היה לקבל התייחסות נוספת של שוטרים שהיו במקום ההתרחשות, אולם גם אם אצא מנקודת הנחה שבדו"חות הנוספים לא היה מוזכר דבר לגבי העבירות המיוחסות לנאשמים, הרי שלנוכח אופי האירוע, דו"חות הפעולה שפורטו וכן גרסאות הנאשמים- לא היה בכך כדי לכרסם ממשקל דו"חות אלה.

כך נקבע לגבי שאלה המתייחסת לראיות נוספות אותן ניתן היה להציג:

"השאלה עליה צריך בית משפט לענות, היא לעולם האם הראיות שהובאו בפניו די בהן לצורך הוכחת אשמתו של נאשם מעבר לספק סביר, בהבדל מהשאלה האם היו ראיות אחרות, נוספות, טובות יותר שניתן היה להביאן. שיטת המשפט שלנו אינה דורשת את הראיה המכסימלית, אלא את הרמת נטל השכנוע"
(ע"פ 9908/04 נסראלין נ' מדינת ישראל (31.7.2006) פסקה 22).

במקרה הנדון, הראיות שהוצגו מבססות למעלה מספק סביר את העובדות המיוחסות לנאשמים בכתב האישום, למעט הכשלת שוטר על ידי הנאשם 3:

דו"ח הפעולה של השוטר תומר, אינו מפרט את אופן הכשלתו על ידי הנאשם 3, כפי שנוסח כתב האישום. אף הדו"ח של השוטר אנדריי, אינו מציין כי הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתו של השוטר תומר, אלא שרק שצעק והתנגד לו, זאת מבלי לפרט. למעלה מהנחוץ, אציין כי מדובר בעבירות בעלות יסודות דומים, כאשר שימוש בכח למניעת מעצר מהווה למעשה דוגמא מסוימת להכשלת שוטר במילוי תפקידו. לא ניתן לנתק באופן מלאכותי את פעולת הנאשם 3 במהלך אותה עבירה של שימוש בכח למניעת מעצר, כך שתענה גם על התנגדות להפסקת אותה פעולה, כעבירה עצמאית של הכשלת שוטר.

לפיכך, אני מורה על זיכוי הנאשם 3 מעבירת הכשלת שוטר.

בחינה משפטית של טיעוני ההגנה

10. טענת הגנה שחזרה ביחס לכל הנאשמים, היא כי פעולות השוטרים לעיכוב ולמעצר היו בלתי חוקיות, ולכן לא ניתן לייחס עבירה לפעולה שבוצעה כנגדם. עיקר הטיעון הופנה כנגד חוסר הזדהות על ידי השוטרים וכן חוסר הודעה על המעצר והסיבות לו בשלב הראשוני.

על יסוד דו"חות הפעולה, ניתן להצביע על סמכות המעצר לגבי הנאשמים. יש לזכור את הרקע לאירוע: זימון השוטרים לזירת האירוע בעקבות קטטה; המפגש עם הנאשם 3 אשר דימם מרגלו; אמירתו לשוטרים כי נדקר; הנאשם 2 אשר ניסה להגיע אל השוטרים שדיברו עם הנאשם 3 תוך צעקות "איפה הבן זונה הזה", כששלושה אזרחים אוחזים בו בכח ומונעים ממנו להתקרב. בשלב זה, השוטר רומן הניח את ידו על גבו של הנאשם 2 על מנת להפרידו מהאנשים שאחזו בו, ובתגובה דחף אותו הנאשם 2 והתקרב לעברו כשידיו קפוצות לאגרופים. פעולות אלה בנסיבותיהן מצד הנאשם 2, מהוות עבירה בת מעצר, שבוצעה בפני שוטר, ומקימות יסוד לחשש לסכנה לבטחון הציבור מצדו.

בבחינת למעלה מהצורך, אוסיף שאף ככל שהיה נקבע כי לא היה מקום להנחת יד על ידי השוטר רומן על גבו של הנאשם 2, הרי מדובר בשיקול דעת שהפעיל השוטר בשטח, אשר אינו חורג מגבולות שיקול דעת ראוי, ובוודאי שלא באופן קיצוני לגביו ניתן לקבוע כי מדובר בפעולה המאפשרת התנגדות לפעולתו (ראו לענין זה את הערתה של כב' השופטת ברק-ארז, בדיון הנוגע לעבירת העלבת מתנדב משטרה, כי "לא כל חריגה קלה מסמכות תיחשב בהכרח פעולה תוך חריגה מתפקיד, ככל שהדברים נוגעים לעבירות שתכליתן הגנה על בעלי תפקידים בשירות הציבורי...". במסגרת רע"פ 229/12 צבי כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (16.10.2012)).

בשלב ראשוני זה, אחז השוטר רומן בידיו של הנאשם 2 וניסה להובילו לניידת, אך נתקל באלימות מצד בנות רבות. השוטר אנדריי, אשר הבחין בדחיפת השוטר רומן על ידי הנאשם 2 ונסיון להכותו באמצעות אגרופים, ראה כי השוטר רומן אינו מצליח להשתלט על הנאשם 2. לפיכך, השוטר אנדריי, שעבד כבלש בלבוש אזרחי, אחז בידי הנאשם 2 תוך שאמר לו "משטרה! אתה עצור, אל תתנגד!". הנאשם 2 נעצר על ידי השוטר אנדריי, אשר המעשים בהם הבחין הקימו יסוד לחשד לביצוע עבירה בת מעצר כנגד השוטר רומן וכן חשש לסכנה לבטחון הציבור. בהתאם לטענת ההגנה, השוטר אנדריי היה לבוש בבגדים אזרחיים, ולא במדי משטרה אותם לבש השוטר רומן. יחד עם זאת, אופן מעורבותו בזירת האירוע לצד שוטרים לובשי מדים, הבהיר לנאשם 2 כי מדובר בשוטר, כפי שניתן ללמוד מדבריו כלפי השוטר אנדריי מיד לאחר שאחז בו: "תעזוב לי את היד, שוטר מנייק, אני אגמור אותך!". בנוסף, ניתן בהחלט להסיק כי הנאשם 2 הבין, כפי שכל אדם היה מבין זאת, שפעולתו האלימה בסמיכות רבה ביותר בטרם מעצרו, דחיפת שוטר לבוש מדים ונסיון נוסף להכותו, הם שהביאו להודעת השוטר אנדריי על מעצרו. פרטי סיבת המעצר נמסרו לנאשם 2 כבר בזירה האירוע (ת/9), ובהמשך נמסרו לו פרטיו המלאים של השוטר אנדריי ופרטי סיבת המעצר, בצורה מפורטת, בעת כתיבת דו"ח המעצר (ת/10). בהתחשב באופי האירוע האלים עד לשלב זה, ויתרה מכך - בהמשך, נסיבות שהיה בהן לסכל את ביצוע המעצר ואף לפגוע במבצעו, מדובר בנסיבות העונות על הוראת סעיף 24(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"):

"אם ברור מן הנסיבות שהמעוכב יודע כי המבקש לעכבו הוא שוטר וכי סיבת העיכוב ידועה לו אף היא, די בכך על מנת להכשיר את פעולת העיכוב"

(ע"פ 175/06 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007) פסקה 1 בפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) חיות).

לפיכך, אני קובע כי הנאשם 2 נעצר כדין.

11. ב"כ הנאשם 3 טענה, כי לא ברור מדוע החליט השוטרי תומר לעוצרו, וכן כי השוטרי תומר לא

הזדהה בפניו ולא נאמרה לו סיבת המעצר. אכן, השוטרי תומר הסתפק בדו"ח הפעולה בציון המילים "לדחוף ולהשתולל", כשבעקבות כך אחז בו עם בלש משטרה והודיע לו על מעצרו. בהמשך, כפי שעלה בפרק הממצאים העובדתיים, בעת שהובילו את הנאשם 3 אל נידת משטרה, הוא קפץ על הנאשם 2 אותו עצר השוטרי אנדריי, נאחז בו וניסה למשוך אותו מידי השוטרי אנדריי. פרטי השוטרי תומר וכן סיבת המעצר, נמסרו לנאשם 3 רק בתחנת המשטרה, וכללו התייחסות לתקיפת שוטר תוך כדי איזוק "חשוד אחר" והפרעה "למעצר של אחר" (ת/12). לגבי עילת המעצר, כל שנכתב על ידי השוטרי תומר הוא שהנאשם 3 "דחף והשתולל", מבלי שפירט את מי דחף וכיצד השתולל. אף עדותו בבית המשפט, לא הצליחה להבהיר דבר בסוגיה זו (עמ' 61-62 לפרוט'). לפיכך, לא עלה בידי המאשימה להוכיח את קיומה של עילת מעצר כנגד הנאשם 3 בשלב זה של האירוע.

לצד האמור לעיל, התנהלות הנאשם 3 בעת שהובל אל הניידת, כאשר נאחז בנאשם 2 וסירב להרפות, תוך נסיון לשחררו מאחיזת השוטרי אנדריי, אינה קשורה או תלויה בנסיבות מעצרו שלו. הנאשם 3 עשה שימוש בכח על מנת להכשיל את מעצרו של הנאשם 2, ומכאן שעובדת היותו נתון ב"מעצר" בלתי ראוי לא מנעה ממנו לבצע עבירה זו, אינה קשורה לביצוע העבירה, ואין בכך לכרסם ביסודות העבירה שהוכחו. באופן דומה, השאלה האם היה מקום לשימוש בגז פלפל אם לאו, נוגעת להתנהלות השוטרי אנדריי בעקבות העבירה שביצע הנאשם, ואין בה להשפיע על קיומם של יסודות עבירת השימוש בכח למניעת מעצרו של אחר. כך יש להתייחס אף לשאלה בדבר שחרורו של הנאשם 3 בבית המשפט לעומת שחרור הנאשמים 1 ו-2 בתחנת המשטרה, אשר לטענת באת כוחו נבעה מטעות של החוקרת. מדובר בשאלה בעלת משקל בעת בחינת העונש הראוי לנאשם, ולא בשאלת הרשעתו במיוחס לו.

12. ב"כ הנאשמת 1 טענה, כי התנהלות הנאשמת החל ממעצר בתה הקטינה נבעה מהתנהלות לא ראויה של השוטרים, אשר פעלו כנגד הקטינה בניגוד לחוק. ראשית, יש להזכיר כי בהתאם לדו"חות הפעולה, הקטינה תקפה שוטר. עוד אציין, כי השוטרי ראובן הפריד בין הקטינה לבין הנאשמת 1 בתחנת המשטרה לאחר ששמע את הנאשמת 1 מדריכה את הקטינה לגבי החקירה, ובקשתו ממנה לחדול מכך נענתה במטח של נאצות (ת/1). לא מצאתי כיצד יש בחקירת הקטינה משום הסבר לעבירות שביצעה הנאשמת 1. למעלה מהצורך אוסיף, כי היה בידי ב"כ הנאשמת 1 להציג ראיות המוכיחות את טענתה שהקטינה נחקרה בלא ליווי בגיר, אך הדבר לא נעשה, על המשמעות הנובעת מכך.

13. ב"כ הנאשמים 1 ו-2 טענו, כי הדברים שנאמרו על ידי הנאשמים לשוטרים אינם מהווים עבירת העלבת עובד ציבור.

הדברים שיוחסו לנאשם 2 בכתב האישום, הם אמירה לשוטרים בדרך לתחנת המשטרה ובתחנה, "אתם זבל, בגללכם חטפו את הנערים היהודים". ספק רב האם דברים אלה, בנסיבות שנאמרו, המתייחסים לשוטרים שעצרו את הנאשם, חוצים את המבחן התוכני וההסתברותי הנדרשים בהתאם להלכת אונגרפלד (דנ"פ 7383/08 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל**, (11.07.2011) (להלן: "הלכת אונגרפלד")). אין מדובר בגידופים אישיים הנוגעים לתכונות השוטרים ופוגעים בליבת כבודם, אלא בביטוי כללי שההסתברות כי יפגע בתפקודם היא נמוכה ביותר. לפיכך, אני מורה על זיכוי הנאשם 2 מעבירת העלבת עובד ציבור.

לעומתו, הנאשמת 1 נקטה במילים קשות כלפי השוטר ראובן, באופן אישי, לאחר שביקש ממנה להפסיק לדבר עם בתה הקטינה שנעצרה באירוע, כששמע שהדריכה אותה כיצד לנהוג בחקירה. מדובר באמירות אישיות, בוטות ועולבות: "אני חנין זועבי 2 אתה הומו קוקסינל, אני אזיין אותך אני חולת נפש אי אפשר לעשות לי כלום", ובהמשך, לאחר שהפריד בין השתיים - "הלואי והילד שלך ימות היום ואם לא נולד לך אז שלא יהיו לך ילדים לעולם". יש עוד לציין את דברי השוטר ראובן כי הנאשמת 1 נרגעה רק לאחר מספר דקות, כשצוות תנועה הגיע למקום. אמירות אלה, שהופנו באופן אישי כלפי השוטר ראובן, מהוות פגיעה בליבת כבודו, ועלולות במידה קרובה של ודאות לפגוע בביצוע תפקידו, זאת בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת אונגרפלד (ראו הרשעה בשל אמירות "נאצי" ו"הומו" לשוטר - מ"ח 3378/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.07.2014); הרשעה בשל אמירות לשוטרים "בני זונות, מניאקים, מזדיינים בתחת" - רע"פ 8062/13 **אלכס ברזק נ' מדינת ישראל** (10.04.2014); הרשעה בשל כינוי שוטרת "זונה, שרמוטה" - ע"פ 4792/11 **אורן כהן נ' מדינת ישראל** (1.02.2012); הרשעה בגין אמירה לשוטר "אני לא אתן לך בני זונות לעצור את החבר שלי, שרמוטות" - רע"פ 1854/12 **אורטל מסייעד נ' מדינת ישראל** (5.03.2012)).

לפיכך, אני דוחה את טיעון ב"כ הנאשמת 1 לגבי עבירת העלבת עובד ציבור.

14. ב"כ הנאשם 3 טענה לאכיפה בררנית, בשל העובדה שרק הנאשמים נעצרו, בעוד במקום היו מעורבים נוספים באלימות כלפי השוטרים. אכן, מדו"חות הפעולה עולה כי במקום האירוע התרחשה אלימות כלפי המתנדבת כוכבית, וכן נסיון של גורמים נוספים לסייע למשון את הנאשם 2 מידי השוטר אנדריי. בהתחשב במפורט בדו"חות הפעולה, לא ניתן להסיק כי היה בידי השוטרים במקום לעכב או לעצור מעורבים נוספים, וכי נמנעו מלעשות כן. מדובר בהערכה בלבד של ב"כ הנאשם 3, לגביה לא הונחו די יסודות ראייתיים, ובהתאם לא הונחה תשתית מספקת לטענה זו. לפיכך, הטענה נדחת.

סוף דבר

אני מורה על זיכוי הנאשם 2 מעבירת העלבת עובד ציבור, וזיכוי הנאשם 3 מעבירת הכשלת שוטר.

אני מוצא את הנאשמים אשמים, ומרשיעם בעבירות כדלקמן:

את הנאשמת 1 - בעבירות תקיפת שוטר, שימוש בכח למניעת מעצר והעלבת עובד ציבור.

את הנאשם 2 - בעבירות שימוש באיומים למניעת מעצר והכשלת שוטר.

את הנאשם 3 - בעבירת שימוש בכח למניעת מעצר.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10.02.2019, במעמד הצדדים